

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Zmaj - Hudič.

(Balada iz naših dnij).

Pošasti grozni dve se na Slovenskem prikazali;
 Imena teh le s strahom nekdanj so imenovali:
 To „klerikalni zmaj“ je črn, — oh jej! o groza!
 In „liberalni ta hudič“ — z rogmi kot — koza!

„Klerikalni zmaj“, ta v grozo liberalcem je,
 A „liberalni ta hudič“ — krog klerikalcev meša se. —
 Prvi posvetnjake in brezverce žre na svetu,
 A drugi — grešnike in hrivoverce žge v peklu.

„Zverí to strašne so“ — se splošno govori, —
 Še s hiš ljudje ne upajo — če mesec ne sveti. —
 Pošasti pa si gledati z oči v oči grdó:
 Kot mačke — ko se v marcu — ljubijo srčno. —

Al dolgo več ni moglo it tako naprej,
 Zver prva drugi resno dé: „ti vojno napevej!“
 „Liberalni pa hudič“ z veseljem vojno to pozdravi —
 In tudi „Klerikalni zmaj“ si zdere meč krvavi. —

Orožje britko zvenketa in bije boj se ljut, —
 Tukaj se nič ne pozna — komande: — „rut“. —
 Krvavi že obe „pošasti sti — al' nečeti si sprave. —
 Zakaj?! misli vsak - saj mene pelje pot do - zmage!

In res — podleže sili „Klerikalni zmaj“, —
 In sprava zakopana je — na vekomaj. — — — —
 Premagan si ti vrag! — si misli zdaj „hudič“. —
 Ne bo me več nadlegoval ta vražji — črni ptič! —

To bil bi prvi akt — te zaloigre,
 A to le tol'ko časa, — da se poteptani spet ne dvigne.
 Potem nadalje igra žalna se prične,
 Dokler v srcih strast — sovraštvo jima vré. —

Nadaljeval se bode boj ta — žalostni, krvavi,
 V sramoto njim — v žalost majki Slavi!
 Nadalje geslo to naj še veljá:
 „Brat brata kakor Kajn — naj pokončá“. — — — —

Keve.

Oj ti šmentani Poljaki!

Da v Avstriji ne pridemo Slovani že toliko let do jezikovne veljave, so razun Nemecev največ krivi Poljaki.

Kadar smo govorili o avstrijski politiki smo do zdaj rekli: Nemei vladajo nad nas v Avstriji a Madjari nad Slovane na Ogrskem; drugi narodi smo bili in smo le samo peto kolo pri državnem vozu.

Ali ta ni bila prava razdelitev. Mi porečemo od danes naprej: Nemei takraj Dunave, Ogri onkraj reke in Poljaki na Gališkem vodijo avstrijsko barko. Poljaki so po krvi Slovani, imeli so svoje dni veliko kraljestvo, a zapravili so ga.

Poljsko kraljestvo so leta 1772. za časa cesarice Marije Terezije pohrustali trije sosedje; en kos je vzel Prajs, drugi kos je odnesla Avstriji in največji »pršut« je pobasala Rusija. Avstrijskim Poljakom se še najbolje godi; ker oni so faktično sedanji politični gospodarji Galicije. Teh bodo okolo 2 milijona. Ali Galicija in Bukovina, ki mejita z Rusijo šteje nič manj nego 3 in pol milijona Rusov ali Rusinov.

Toda Avstrija je prepustila Rusine Poljakom na milost in nemilost. Rusini žive v razmerju s Poljaki kakor živimo mi z našimi precartanami Italijani in Nemei. Oni so gospodarji, mi slugi.

Tam je samo ta razlika, da se pretaka v Poljaku kakor v Rusinu modra slovanska kri. — Poljska zlahta — stari žalostni ostanek nekdanje bogate Poljše vlada čez Galicijo in noče nad seboj ne poleg sebe pripoznati lastnokrvnega brata-Rusina enakopravnim, enakovneljavnim.

In res, vsakokrat, ko je šlo za vrediti jezikovno vprašanje v Avstriji — so ti ljubeznivi Poljaki z vsemi štirimi se branili temu in to do danes.

Oni so bili od ustave sem najtrdneja zaslonba nemških ministerstev, oni so bili do nedavna najzvesteji zavezniki nemško-židovsko liberalne večine v dunajskem parlamentu. Za dar zvestobe so pa dobivali mastne oevirke od vladne mize. In kedó je bolj »cartano« božal udane Poljake kakor rayno »vse osrečujoči nemški sistem«.

No, danes je vendarle v Avstriji malce drugače, ko je bilo pred leti — in res, skoraj čudno, Poljake dobimo v desnici (seveda le dokler bode »šlahti« ugajalo).

Nas Slovence že jezi, kadar čujemo, da se misli rešiti — jezikovno vprašanje samo za Čeha (če tudi jim iz sreca privoščimo). Ali mislijo morda avstrijski modrijani reševati in reševati to vroče vprašanje še par stoletji. Vse se dozdeva, da

je takó. Jezikovno vprašanje naj se le reši za Čeha magari za hotentote a za Slovence ne — ker potem bi prišli tudi Rusini do hleba.

In kedo se temu upira; — smo že rekli — da le Poljaki (ne rečemo da so tudi Nemei nasprotni, saj vemo da bi oni najraje danes kakor jutri prodali Avstriji Prajsom). Nedavno od tega, par tednov je ko sta Javorski in Bilinski, prvi je, predsednik poljskega »kola« (naj se ne ustrašijo naše vrle kolašice) in drugi pa je bil že železniški minister: ta dva gospoda, sta se v klubu parlamentarne desnice na Dunaju na vsa usta protivila, da bi se v Avstriji uredili vsi jeziki na enkrat. — Slovenci so to zahtevali. — Rusini so potegnili ž njimi in kmalu, kmalu bi bila šla desnica na kose.

Ponovimo. Poljake kar mrzlica trese, ko čujejo zahteve Slovencev o vrejenju jezikov za vse dežele obenem. Zdaj tudi lahko razumemo zakaj se Čehi, ki so vendar naši dobri in odkriti prijatelji, ne upajo nastopiti z krepkim glasom za splošno vpravnavo jezikovnih smešnjav: a to, samo zato, ker se nočejo za zdaj zameriti Poljakom.

Zna se morda celó pripetiti, da bodo Poljaki zopet zbežali v nemški liberalni tabor; — a miru ne sreče ne bodo imeli, ne doma, ne v parlamentu ne pred slovanskim svetom.

Objava.

Slavnemu občinstvu, vsem mestnem barkovljanskim Kuncam in Tebi dragi »Brivec« naznanjam žalostno novico, da sem namreč 12. maja vsled navadne moje pijanesti, izgubil po cesti od šantla Drejčka in do Mičeta Repa en »fagot« v katerem je bilo 12 spodnjih hlač, 16 ponočnih sraje in 36 parov nogovic, katere sem istega dne kupil na semnju v Sežani.

Prav lepo prosim onega, ki je to blago našel ali celó vzel, da ga izroči, prej ko je mogoče, meni ali pa moji debeli ženi. Za plačilo dobi isti od mene en koš usnjatih obrezkov in starih judovskih podplatov, od moje žene dobi pa prav finega semenskega koromača, majarona in kimla.

Priporočam se toplo, skoro bosu in ves obupani.

Barkovlje, dne 6. junija 1899.

Mihec Podplatar.

Brez tobaka ne.

Pušiti naj se odvadim,
Po poroki je želela:
Sobo preveč ker osmradi —
Skusim, kar mi je večela. —

Nisem mogel ga pustiti,
Moral ponj sem spet poslali:
A ker nisem smel pušiti,
Sem začel ga pa — nosljati.

Silvester.

Pogovor med Brivcem in Špele-tom.

Špele: Dragi Brivec, si-li videl ono veliko kamnato mizo na vrtu »Narodnega doma« v Barkovljah?

Brivec: O, dá večkrat sem ga tudi pošteno nalival na istej plošči?

Špele: Si-li čital oni napis, ki je vsekan na plošči?

Brivec: Čital sem ga a pozabil sem menda že kako se glasi.

Špele: Čuj napis je tak-le:
Spomin odpretja »Narodnega doma v Barkovljah«....

Darovali barkovljanski klesarji.

Brivec: Dá, dá, tako se menda glasi, zdaj se spominjam.

Špele: Čuj, dragi moj, in smeji se, na kar Ti sedaj povem: Oni barkovljanski klesarji, so ob Narodnega doma odpretju ono mizo z veliko navdušenostjo darovali, a nedavno so poslali odboru račun v kojem tirjajo od istega 30 gl. za darovano mizo.

Brivec: Pravo, ta je bil pa res krasen in velikodušen dar.

Špele: Dá, dá! Tako velikodušni so nekateri barkovljanski klesarji, da najprej koga obdarujejo a potem čez dolgo časa pošiljajo ravno istemu obdarovancu račun za svoj velikodušen dar.

Brivec: Čemu pa neki tirjajo zdaj ono vsoto, kaj misliš ti Špele?

Špele: Zato, ker se menda ne čutijo več takih Slovencev kakor so bili ob priliki odpretja »Narodnega doma«.

Brivec: Oj ti devetnajsti vek, kako ti mešaš ljudem pamet!

Udriga!

Izgubljen ljubček.

(Po: „Izgubljen cvet“).

Sinoči je pela
Ko slavček ljubó,
Zakaj pa je danes
Rosnó nje okó?

Imela je ljubčka,
Oj, pobič krasán! —
Ko davi je vstala,
Odšel je solzá. ....

Ljubezen je rahla,
Čez noč se ospè;
A žal je še meni,
Po njem, o deklè!

Prešèl pa je mesec,
Oj, mesec en sam!
Tvoj dragi je ljubček
Udal se željám.

Glej, — krásno tam devo
Poljublja nekdó!
Ta tebe je pustil,
Ti — jokaš miló!...

Podaj roko temu,
Ljubil ki nekdáj,
Ki ljábil te bode,
Še ljubi sedáj! Amen.

D.?

Živile!

Preteklo nedeljo se je pri sv. Ivanu na krasni veselici ženske podružnice sv. Cirila in Metoda sklenila pod milim nebom »Zaveza Kolašič« kateri edini in vse pohvale vredni namen je govoriti na slovenskih veselicah **samo slovenski!**

V zavezo vstopivše gospodične, so svoj pristop javile takoj »Brivec« v Cetinje, ker se je on slučajno ta dan tam nahajal. — Evo njih imena: Anica¹, Matilda, Marija¹, Antonija, Anica², Ivanka¹, Julika, Adela, Jelisava, Marija², Bogomila, Ivanka², Merij, Malči, Otilija, Terezija, Antonija, Štefanija, Bogomila in Dana. — »Zaveza Kolašič« nabira udinje na vsaki javni slovenski veselici. —

Pravila se izdajo pozneje.

Zaveza nima stalnega sedeža, isti se nahaja tam kjer Slovenci prirede kako javno ali zasebno veselico. —

Začasni odbor
„Zaveze Kolašič.“

Nova iznajda.

Med tem ko še v Haag-u mirovna konferenca zboruje, iznajdlo se je novo morilno strelivo, katero preseže vse topove, koje izdeluje znani Krupp, tako da bo moral ta svoj »meštir« na kol obesiti.

Pred kratkim je brezimen iznajdnik — govori se o nekem bivšem županu naše sosedne občine Ustije poskusil top o volitvi tukajšnjega novega župana v navzočnosti vsih Ajdovskih strokovnjakov z velikanskim uspehom.

Govori se tudi, da so se začeli radi pridobitve obrazka (modela) pogojevati se z vojnim ministrom Honoluluškim. Prišlo je semkaj tudi nekaj Kitajcev, ki so bili slovesno sprejeti in kojim na čast se je napravilo velikansko gostovanje. Ljudstva je bilo navzočega, da se je vse trlo in je bila velika nevarnost za življenje.

Smuk v luknjo.

Morilna skrb.

Leto 1899 se tudi lahko zapiše 99; kako se bo pa zapisalo 1900, mar 00?

Najnovejša teorija o svetlobi.

Prof.: Kakšna je svetloba?

Dijak: Čveterooglata!

Prof.: Aha, zopet nova teorija! Bi morebiti mogli dokazati?

Dijak: Izvolite se samo, gospod profesor ozreti na solčno svetlobo, ki pada skozi okna v sobo in videli boste, da imam prav!

Prof.: Vaša prevejanost zasluži šestico, marš hinein! Ta hudobnost bi se še rad iz mene norčeval! Si bekommen auch eine schlechte Note in Sitten!

Rezbar in mežnar.

Rezbar pita mežnarja kakega će svetca narediti, ko župnika ni bila doma. Ali naj bi glavo imel poveseo ali gor gledal, ali naj bi sedel, stal, ležal, ali živ ali mrtev; kako će sploh izgledati.

Mežnar: Naredite živega (svetca) potem bomo že obračali kakor se nam bo zdelo, će nam živ ne dopade ga pobijemo. Ali iz mrtvega, ne moremo živega narediti. —

— Si videl ono tam na klopi kako zamišljeno sedi. — Kaj bi rekei — kaj premišljuie zdaj?

— Gotovo misli kateri izmed dveh častilcev bi bil bolj pohlevni psiček.

* * *

— Ali čitaš ljubljanske liste?

— Že davno ne.

— Zakaj pa, saj pišejo tako „spravljivo“.

— Ako jih čitam predpoludne zgubim apetit, ako jih berem po kosilu se mi pa prebavljanje vstavi od same jeze, ker še do danes Kranjci niso mogli povzdigniti se nad liberalce i klerikalce.

Jezična Polonca.

Drag' Briv'c!

Dolg' cajta je že, ko si dobil zadnjo šrifto od mene, zato ti hočem zdaj nekaj ereelat o moji rajži.

Takrat, ko sem se s eugom furala prot' Marperk in se tūd' tja perfurala, sem dobila dinst per enem zelo nobel gospud. No, arbajta ni b'lo glih cefil, hodila sem na plac ajnkaufat in doma v kuhinji arbajtat. Po cimrih je pa »štormadel« v kraj devala, pometala, abstaubala in za kosilo mizo aufdekala. Pa ta moj dinst mi je bil kmal evider, zato sem gnadljivi fravi aufkindala z bemberkongo, če mi lon povišajo za par goldinarjev, pa še perneh ostanem, že mi prav večkrat prav'jo, da sem iz ta gmej folka in da je Krainer en »trotel«. Pa niso hotel', jaz pa tud' ne, pa sem šla preč.

Peršla sem k nek' mu drug' mu tajčarju, ki nič kranjski zastopil kakor samo »tajč-pohrusten«. Samo par besed je zastopil kranjski, namreč; »krava, zelje pauchen«, »lisica rep za sabi eugen«, pa »ferfluchte hudič« — Bog nas varuj. Ta tajčar je imel tako fravo, da je šla zmirom s kuha'co na plac ajnkaufat. Tud' z mani je šla. Ko po pot' dva šrita zad' ostanem, vidim, da gnadljivi fravi nekaj izpod gornje kijklje ven visi, zato se beajlam in pravim gnadljivi fravi zelo na glas: »Sliš'jo gnadljiva frava, eofotelj jim doli visi!« Pa so bili fravi t'ko hedi, da so me kar iz dinsta dal! Zdaj sem pa per enek bolj fletneh ldéh, k' sem večkrat frej, da lahko z mojim šoceljnom Franceljnam, k'je gmajnar ne vem pr' kter'me rogoment', ajnkêram, sam mal' bolj se morem pofflisat'. Pa adijo pa kistthont, pa drugbart še kaj.

Vaša

Polonca
kuharea v Marperk.

Lesnike.

»Zakaj imenujemo pravo človeško bivališče »raj«?

»Zato, ker je bila v njem le jedna ženska.«

Ženski zagovornik je dejal nekoč: »Ženske, vstanite in branite svoje pravice! — Oh, da bi res ostale, da bi bil z aj utrek o pravem času pripravljen.«

Mož je glava žene, — »Te ženske, tarnal je obupani soprog, hočejo vedno po svoji nespametni glavi ravnati!«

Žena podpira tri vogle pri hiši a mož jednega in — ženo!

Kolikor bolj gledamo nazaj v človeško zgodovino tembolj se izgublja zakonska zvestoba, tako n. pr. da jo oče Adam niti poznal ni.

Moški trdijo, da ženske nikdar na kaj pametnega ne mislijo in vendar si domišljajo, da mislijo one vedno le na nje!

Učit.: »Zakaj govorimo mi vedno le o materinem jeziku in ne z očetovim?«

Učen.: Za-to, ker očetje ne smejo doma mnogo govoriti!

Mati: »Ti se moraš vendar privadit se sam oblačiti Zorko. Kasneje, ko boš vojak vendar ne boš imel več pestunje.«

Zorko: »O da, mama, vojaci imajo vedno pestunje pri sebi.«

Učit.: »Kako so stari Rimljani nagovarjali svoje sužnje?«

Učen.: Z »Servus!«

Gospodinja: »Veseli me, da Vam soba u-gaja, a povedati Vam moram še, da so miši notri.«

Študent: »Ne de nič, jaz imam tako vedno »mačka!«

Mama: Ali veš Janko, zakaj štoklje čez zimo na jug odpotujejo?

Janko: O da, zato ker hočejo tudi tam ljudje otroke imeti.

Ireos.

Dve resnični iz Cerkvenice pri Rakeku.

Ko se je bil v Cerknici v Obrihtarjevi hiši dimnik vžgal, je soseda Martinezovka one hiše, s slamo okno mašila. To videvši en mož jo vpraša? Zakaj okno s slamo mašite?!

Ona: Zato da ogenj nebo šel v »kambro«. — — —

Repárjovmu Janezu je rekla klobučarica: Pomagaj tvoji materi, vidiš da ima

že 80 let, nemore delati in ne beračiti.

On: Saj jej pomagam, ravno včeraj sem ji dal en krajcar za jesih. — —

Modra kmetica.

Prodajalec: »No mat' kaj bomo danes kej novga zbral!«

Kmetica: J — bomo že kaj, saj imajo dosti vs'ga. Pa nar rajs' bi s'k'pila an gvant.

Pr.: Kater se Vam pa nar bolj dopade kaj?

K.: Pa mal počakte, da se še ogliedam.

Pr.: Kakšau bi pa radi mat', bl' rdieče al' rumenu?

K.: Vajste tistu le tam gor' m' gre še nar bl' na uč', dajte m' malu dol pokazat štikelje, vajste s' buom laglje zbrala.

Pr.: Tak' tu se vam lepu zdi vi imate že sakrabsku dobro gušto, sem pree' mislu, da boste kaj taega zbrala.

K.: Po čem pa šacaste tule kaj? Pa ni trejba preveč — zin't!

Pr.: Za vas naj bo, k'se poznamo, no po 59 kr. meter.

K.: Ja bajšte, bajšte — je priveč, buoste malu dol' pustl'.

Pr.: Vejste sem vam že taka zadno cejno napravo, da ni moguče ceneji dat'.

K.: Ja — kaj pk, so mi prieveč šacal'.

Pr.: No po kolku pa plačate.

K.: Če čete dajte po 65 kr. drgač pa pustim, men je vse anu!

Pr.: I — če je pa ravnu taku, no pa naj bo.

Ste me razumejl'?

Kranjsk' Janez.

Naznanilo.

(Važno za vsakega)

Slavnemu občinstvu sí usojamo najpokorneje naznanjati sledečo veselo vest:

Podpisani smo ustanovil društvo, ki ima namen izračunati, koliko porabi vsak človek na dan, teden, mesec, leto in celo življenje in to samo zaradi tega, ker se dandanes nekaterim čudno zdi, da kdo tako silno veliko potrebuje, kdo drugi pa le ob čisto malih krajcarjih preživi. Glavni sedež je v Ljubljani. Telegrami naj se blagovole odresirati: »Društvo »kolikosti jedil« v Ljubljani«. Št. telefona je 0.1. Ker je upati, da se bo slavno občinstvo v trumah vpisovalo v to društvo, smo ustanovili

filjalke v Trstu št. telefona 0.01, v Gorici št. telefona 0.001, v Nabrežini števil. telef. 0.0001, in v Št. Petru št. telef. 0.00001. — Vpisnina stane 1 K, vsakoletno plačevanje pa 2 K. Želeč, da bi se občinstvo poslužilo tega najnovejšega in najkoristnejšega društva se podpišemo, kakor sledi:

dr. Boltazar Podganski pl. Bistagorgót
predsednik vodja

dr. Podvrbosmuk pl. Švigašvaga
podvodja tajnik

Simplicissimus Semplicississimus
blagajnik.

Smešnice.

»Kako dolgo bi mogel živeti človek brez možgan?« vpraša nekdo narčevaje se s zdravnikom. — »Približno tako dolgo, kakor ste vi stari«, odvrne mu zdravnik.

Mesar žene dva vola po cesti. Sreča ga nekdo in ga šaljivo vpraša: »Kam pa vi trije?« — »Mimo četrtega«, odreže se mesar.

»Ali pri vas res otroci še le deveti dan po porodu spregledajo?« vpraša nek bistroumnež nekega kmeta. — »Res je taka pri nas, ali po tem času naši otroci tako bistro vidijo, da takega osla, kakor ste vi, že devet milj daleč spoznajo.«

L. I. J.

Ko so počitnice minole, peljal je oča svojega sina nazaj v šolo v Ljubljano. Pozno zvečer pr'deta do kaznilnice na Žabjeku, tam je na straži vedno en vojak.

Vojak zakriči: halt! verda!?

Sin po tiho reče očetu: Oče! vi le tiho bodite, bodete videli kako se bom po nemško odrezal.

Potem pa zakriči: »Feüer!!«

Ko bi bil vojak vbogal tega izučenega studentka gotovo bi mu bil kako nemško dlako odbil.

Ko je Bog ustvaril zemljo je rekel »dobro«, ko je ustvaril nebo, zvezde, solnee, vode, živali, vsakikrat pokvalil »dobro!« Tudi ko je zdelal Adama iz ilovice je rekel »dobro!«

Ko je pa zoblal Evo iz Adamovega rebra, jo je pogledal, zmajal z glavo in ni rekel nič, ker je vedel, da bode ta delala Adamu še mnogo preglavice.

Evo nauk: Mož, kateri molči, desetim ženam odgovori.

Moderna ljubezen.

Če ona na prsih mi sloni,
Za jesti zgubim apetit tri dni.
Če ona pa pravi: oh ljubim te!
Takrät v želodeu narobe vse gre.
Če gledam v njene mačje oči,
Takrät se mi slabše ko pesu godi,
Če ona pa mene poljubi gorkò,
Takrät oh takrät mi je v koži tesno.
Če gledam jaz njene rjave lasi,
Takrät se mi grozno solzijo oči.
Če ona mi pravi prav ljubko stvari
Takrät me »za počit« glava boli.
Če gledam jaz njene velike nogè
Že rad bi odnesel svoje petè;
Če vidim pa njo, ko mi teče naprot',
Takrät pa najrajše bi skrtil se v — kot!
Stk.

Silno kislo vino.

Gost natakarkju: »To vino je tako kislo, da bi še koza cvilila, če bi ji ga na rep vliil.

Natakark: To tudi nekaj velja.

DOPISI.

S Krasa. Gotovo se čitateljem cenjene »Briveca« zdijo čudne burke slavnih Zardžanov, ali temu ni tako.

Burke kraškega Zabrda so bolj mojstersko znajdene, poglejmo to le zgodbiico.

Kraški Zabrda nima križa vrhu zvonika. Občinsko starešinstvo je sklenilo noviga postaviti. Ali glej, tu se oglasi prebrisana glavica občinskega svetovalca: po naravni poti je padlo znamenje z zvonika in po naravni poti mora pasti na zvonik. In to se ima zgoditi dne 14. novembra t. l. ko bode zadel planet ob svet. Dovolj je, da namažemo zvonik s smolo. Ob pretresu sveta bode luna padla na špico in zvezde pa ob straneh. Kako krasan bode naš zvonik s polumescem vrhu in vse brez stroškov. (Kunšno res.)

Kraški Zabrda je bil jako zadovoljen nasvetom občinskega svetovalca. O prihodnih volitvah je sklenil postaviti tega za župana. Zvečer pa so mu priredili ovacijo z bakljado. Torej na svidenje do 14. novebra s polumescem na vrhu zvonika.

Križman.

Dragotina: Povej malce Malka, ali si res kaj srečna v novem stanu?

Malka. Sem, ali še bolj bi bila, ko bi moj Pepček še kaj verjel ženskimi solzicam.

Dragotina: Gotovo si že poskusila?

Malka: Sem, pa pomisli ko se jaz pripravljam na jok se on prične tako prijetno smejati, da se mi kar solzé posuše!

Od Zidanega mosta ob južni železnici.

Dragi »Brivec«! Kakor čitam v tvojem listu briješ prav redno in pridno po vseh pokrajinah naše slovenske domovine, le v naši napredni Zidanimost takozvani temni kotel kjer ze zuboreča in iskreča Savinja v sestro Savo izliva te pa vendar ni še bilo; tu bi našel mnogo posla. Dasi zadnji čas več brivčev okoli nas hodi vendar ni nobeden še prišel prav z ostro britvijo, da bi zamogel tudi tukaj en par kosmatincev in kosmatink zadostno (oplajbati) namreč obriti. V prvi točki ti izročam neko tako imenovano in zanimivo fino frajlico G. z lepim slamnatim lesenim našopirjenim klobučkom in s kodrastimi lasmi po čeli ki je nedavno prišla nazaj iz jutrove dežele, namreč iz bele Ljubljane, v našo kolonijo Mailand. Prinesi veliko žajfe seboj, da jo do dobrega namažeš, in eno oteračo, pa tudi več ostrih nožev, ako se ti eden pokvari da imaš koj družega pri rokah. Imel bi ti še en par drugih kosmatincev ki so že močno zaraščeni izročiti kadar prideš semkaj: Žal ti ne bode ker te bodemo pri tvojem težavnemu delu krepko podpirali, da ga dobro izvršiš.

Zatoraj na svidenje v kratkem času da se še bolj spoznamo ako prideš.

Tvoj udani

Vseokolividinhod.

Iz Zagreba. Malo črtic za Brivčeve predale o vsakdašnjih dohodbov ovdje.

Kumek pelje butare v grad. Dojde do loterije, nastavi voz, zadrži konja pogleda numare, premika se bližje, da bi videl bolj natanko — zadene v loterijo z konjem. Dojdejo stražarji konfiscirajo njega, voz in konja in odženo vse na magistrat — tamo je odsodjen na globo, da mora vse tu pustiti.

Revež se vrne klaverno domu brez voza in konja.

Stopi v hišo in pravi ženi: »Zadel loterijo«.

Bog dal jedenkrat to srečo tebi.

Zarenči mož: »Prmejduš« zadel z konjem u loterijo, zdaj pa nimam ni konja ne voza pa ne butar in še brez denarja.

Žena iz veselja preminila (ko strela udari v kozolec) v žalost. Mrmrata oba nečasa i srdita se, mož preklinja loterijo. Žena potolaži sebe in njega: »Bova pa molila za Boga drugo loterijo.« —

Zagorje ob Savi. Ljubi »Brivec«!

Uverjena sem, da Tvoje delo dobro uspeva tudi v našem jako razkošnim Zagorju.

Res je! — da Te ne ljubijo kosmatinci, posebno a-la »križan« Miha. »Neki« narodnjak ima pravi respekt pred Teboj, on dobro ve, da je jako »sivo zaraščen«, ter se Te vsaki čas nadeja. No, si misli, vsaj krone ne bode treba dati. Če ga boš dobro obril, — seveda računati mu ne smeš nič, če ne si Ti bo slaba godila. No prej Ti tudi svetujem, da ga takoj ko izstopiš iz voza, povabiš na golaš k Fušnal-u. Potem ti zna še kaj? — No, kaj? »švarz« domov poslati.

Ti ljubi »Brivec«! Meniš da pri nežnemu spolu (kakor sploh nas smatrajo naši častilci) ne dobiš kosmatink.

Res ni lepi od mene, da pljujem sama v svojo skledo, (kakor zna gori omenjeni) ter blatili svoje tovaršice. A, — sree me boli, ko gledam, to ali ono. Dolgočasa sem bila usmiljena, — a danes sem ravnatežo zgubila. Vsa razburjena sedem k pisalni mizi, ter Ti hočem nekaj narisati, da se bolje sam prepričaš, moraš priti v soboto zjutraj, ter ostati čez nedeljo tu. Pa bodeš v delavnikih nas, kako smo »p r i d n e« ter »š p a r o v n e«, celo še bosonoge smo ter vse umazane in raztrne, in veliko družega. Tako smo čez teden. Ako pride nedelja, smo Ti samo »frajlee«. Ena bolj našminkana ko druga; tam vidiš; kako Ti suče solnčnik po roki kojega si je kupila da jo bo fant rajši imel, Tu zopet jo vidiš, kako se ponasa, iz sposojenem klobukom, ki ji stoji, kakor kravi sedlo, drugo vidiš, kako si rokavice nateguje, da skrije svoje delavne roke. »Tretjo vidiš kako iz pibalnikom si hladi svoj nežni polt, čeravno mora drugače celi teden na solneu biti bosonoga in raztrgana. To so: v prvi vrsti kuharec, v drugi natakarec, in v tretji pa dekle, štaerce in šteinklofarec. Za te pripelji veliko žajfe seboj, da jim boš lice, noge in raztrgano obleko očistil, ter zakrpal. —

Tudi kar je nas, ki smo vsaj nekoliko »emncipirane« ni treba Ti misliti »Brivec« da je vse v redu, mogoče da je še več gradiva, kakor pri kukaricah itd. če ne tak, pa drugačen. Posebno pri Ljudmili in Poldki, bi bilo dobro če bi iz teh na večjo potegnili en parkrat po tistih nežnik jezičkih, potem bi mogoče tekla gladko slovenščina brez nemških opazk. No, mi drugi smo pa zadovoljni če nas samo iz rašovo brisačo odrgneš.

Če se ne poboljšajo vse te, hočem Ti jih imenom imenovati.

Te pozdravljam

Šoga Roglačova.

Iz Dola na Štajerskem. (Konec). Svet napreduje od dne do dne, mi pa stojimo in gledamo za njim. Pregovor pravi: »Kdor ne gre naprej gre nazaj«. Tako se bo tudi nam zgodilo ako se ne ganemo naprej po potu narodne omike. Tako smo li toraj naznanili dve glavni nadlogi, ki nas posebno težite. Dasiravno imamo še drugih malenkosti nad seboj, posebno med ženskim spolom bi še kaj našlo kar bi ne smelo biti, da ne zamolčimo tiste prevelike radovednosti in zgovornosti, in »gibčnosti jezika«, ki je tako mogočno, da naredi večasih iz muhe konja ali celo slona. Pa to je stara ženska slabost, ki se ne da ozdraviti. Stvarnik jih je obdaroval s to prednostjo že v začetku, da nadkričujejo v tem poslu možki spol; to nam je znano že od začetka človeškega rodu. Toraj te boleznit tudi tebi ne bo mogoče ozdraviti dasiravno si izvrsten političen zdravnik, a za nekaj časa potolažiti se ti pa more biti poszeči. Taki smo toraj obtožili pred teboj svojih slabosti ter pregledali svoje stališče. Spoznamo torej, da smo res malo potrebni tvojega strahu, da bi nas malo pretresel. Pridi toraj kedar imaš čas; pa pridi pohlevno in ne bodi hud ter nas ozdravi. Pričakujemo te

vsi skupaj.

Letigrami.

Pomjan: Naše prodane duše so že napravili judeževe groše. Marsikateri si želi da bi bil vsaj vsaki mesec enkrat »votacijon«.

Trst: Italijani so si v laseh: izraelci tuhtajo kako bi peljali krščanske otroke v puščavo. —

Dokler so pa kapeinarji na hribu stber italianitatis, se jih iredenta na boji.

Listnica upravnštva.

Meseci tečejo, nič ne rečejo; to je res škoda za upravnštvo. Kaj bi veljalo, ko bi vsak mesec zašepetal naročniku v uho: boter, naročnina je pošla, plačaj!

Kdor hoče koga osebno briti, plača za vsakih 10 tiskanih vrst eno krono oziroma 1 novč. za besedo. —

Listnica uredništva.

Prosimo gg. dopisovalce, da nam vsakrat pojasnijo dopis, katerega pošljejo v brivnico. Brez lastnoročnega podpisa se dopisi ne upoštevajo.

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinje. V zalog imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi družega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljskim, kontovelskim in drugim družinam.

Udani

Ivan Čergol
trgovec.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — Nisem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** zaloz. kapitala. Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

Asikuracije so znašale:
1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 549.000 gld.**

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

**črno istrsko in dalmatinsko,
belo vipavsko vino.**

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

„Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na slovenskem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik.**

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v mesecu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez teh listov.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu dripisujejo, da teko obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	88.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3,212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Edino pravi Paglianov sirup

— kralj očiščajoč. —

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrde v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18.** Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali skatjica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

**kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadje, ribe, vina itd.**

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje,** itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si **vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje** (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštinih znamkah ob enem z naročilom. Vsakokrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Nikaka skrivnost

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri
OPOMIN v interesu lastnega
zdravja.

Pravi Pagliano sirup, ki čišči kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Pagliano. Ernest Pagliano iz Napolja skuša držnostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrška Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrško Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrško Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

Domača krojačnica

TRST

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporoča se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po nižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami. Postrežba točna. — Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja tvrška

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih svetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvo tudi svojo tiskarno črk na perilo.

"SLOVENKA"

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Pri moj tvrški
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in brončni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta št. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrška prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki
pri Škofiji Loki št. 19.
(Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo žganje, dober okusen brinjevec kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepiča za moške želodce. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosi gornji.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolj ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago:

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvezim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po niskih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.

Priporoča se udani

Jakob Perhave,

lastnik.

